

nikih in pašnikih je tako zbita, da živina ne bo imela potrebne prehrane niti čez poletje, a kje za jesen in za zimo.

Požigi na Kranjskem so zopet pričeli. V noči od 22. na 23. junija je pogorelo v Bregah, občina Cerklje ob Krki, peterim gospodarjem vse imetje. Ogenj je bil napovedan že meseca maja. Neznani zločinca je napisal na listek, kdo bo pogorel in v resnici je ogenj sedaj nastal pri onih, ki so bili na listku zaznamovani. Tak človek bi zaslužil najhujšo kazen, saj je zločin še večji, kakor če vzame komu življenje!

Letalska nesreča. V naši državi se zelo pogosto dogajajo nesreče z vojaškimi letali. Najbrže bo kriv slab material, katerega naša država nakupuje v Franciji. — Dne 23. t. m. se je dvignil v Novem Sadu v zrak 24letni častnik Toša Draguljac na aeroplanu Goudron Litiers. V višini 400 metrov pa je motor nenadoma odpovedal, letalo se je postavilo na glavo ter priletelo z vso silo na zemljo. Izpod ruševin so potegnili mladega častnika mrtvega.

Aretacija nevarnega razbojnika. Vsem je še v živem spominu usoda znanega razbojnika iz Slavonije Čaruge in tovarišev. Še dolgo za tem, ko je bil Čaruga pod ključem in obsojen, je opravljal po Slavoniji in Hrvaškem tolovajski posel njegov edini na prostem ostali tovariš, takozvani Prpič mali. Tega razbojnika so spravili pred kratkim pod ključ in sedaj lovijo ter zapirajo njegove pomagače. V Osijeku je policija vlovila enega izmed najopasnejših in pretkanih članov Prpičeve tolpe, Franca Smojverja, ki ga je sam Prpič Mali v svojih izpovedbah obtožil nekaterih zločinov. Zločinca, ki se je dolgo skrival, je policija zvito ujela v past. Zagrebška policija je namreč doznala, da se je Smojver nekaj časa nahajal na Sušaku pri svojem sorodniku delavcu Pavlu Tašenu. Sušaska policija je nato začela pregledovati pošto, ki jo je Tašen prejemal in je dne 12. junija med ostalimi pismi ujela Smojverjevo pismo, v katerem je Tašenu sporočil, da odhaja iz Zagreba v Osijek. Takoj je bila o tem obveščena osiješka policija, ki je po svojih zaupnikih doznala, da Smojver že prebiva v Osijeku pri mizarju Kornburgerju. Sledila je aretacija, ki se je odigrala precej nevarno z naperjenimi samokresi tajnih policistov. Sprva je Smojver uporno zatrjeval, da se piše Blaž Došen in je predloževal razne ponarejene listine, končno pa se je vendar sam izdal, vendar je odklanjal poznanstvo s Prpičem Malim in udeležbo pri raznih razbojstvih. V pondeljek je močna četa orožnikov prignala Smojverja iz Osijeka v Zagreb, kjer je po daljšem zasliševanju priznal svoje članstvo v Prpičevi tolpi in udeležbo v raznih zločinih. Po zaslišanju je bil Smojver odpravljen k orožništvu v Sisak, odkoder se bodo vršili izvidi na krajih storjenih zločinov. S Smojverjem je prišel v pest orožništva poslednji član krvoločne Prpičeve tolpe. Hvale vreden je uspeh varnostnih organov, ki so v razmeroma kratkih tednih polovili obsežno razpredeno in krvoločno zločinsko tolpo Prpiča malega.

Tihotapstvo s saharinom. Po izjavi ravnateljstva je bilo zadnji mesec ob celi državni meji zaplenjeno 250 kg saharina v vrednosti 375.000 Din. Koliko saharina pa je prišlo v državo, ne da bi ga zaplenili, ni mogoče dognati, toda gotovo bo skupno parkrat presegel težo zaplenjenega. Največ saharina se menda vtihotapi v našo državo preko severne meje iz Nemške Avstrije in najbolj prebrisani tihotapeci so postali sedaj naši obmejni štajerci.

Koliko ljudi je zaposlenih na naših železnicah. Državne železnice so ogromno podjetje, ki zaposluje na tisoče ljudi. Po najnovejših podatkih železniškega ministrstva je na naših železnicah zaposlenih 65.923 ljudi, od tega 8134 uradnikov, 14.732 poduradnikov, 1818 pomožnih moči in 38.558 delavcev.

Med vojno, ko je primanjkovalo že tudi na kmetih vsega, je bil ves čas tolažnik žalostnih ter telesni dobrotnik vsem, ki so ga prosili pomoči in podpore.

Treba še pa pri spominih jubileja velezaslužnega dekana omeniti posebej njegovo brezmejno prijaznost napram vsakemu in gostoljubnost. Iz Tomažičevega župnišča še ni odšel nikdo nepogost in to brez razlike na stan. Njegova gostoljubnost ter radodarnost slovita po celem okrajnem glavarstvu in smelo trdim, da ga ni v celem okraju odraslega izobraženca in zavednega Slovence, ki bi ne rekel: Tako postrežljiv in gostoljuben zna biti edinoletna Ljutomerskih goric g. dekan kozjanski Marko Tomažič.

Pri vsem nepregledno obilnem in dolgoletnem delu za mili naš slovenski narod v cerkvi in izven nje je ostal naš Marko vedno skromen, ni se pehal za vidnimi odlikovanji — najlepše odlikovanje, ki ga kiti, je zavest: narod me ljubi, spoštuje, ceni in mi je udan. Pri omenku trojnega jubileja g. dekana Tomažiča se spominja njega ter njegovih zaslug 60letnik »Slovenski Gospodar« in mu kliče: Trojni slavljeneč, veliko si storil med drugim tudi za širjenje slovensko krščanskega časopisja in pred vsem »Slovenskega Gospodarja« in v zahvalo: Bog Te živi ter ohrani slovenskemu narodu in naši mladi narodni državi pri moči, v zadovolju in sreči do skrajnih mej človeškega življenja!

Januš Golec.

Lov na medveda.

(Odlomek iz vojnih spominov.)

Kmalu za tem, ko je napovedala Rumunija rajni Avstro-Ogrski vojno in zasedla del Sedmograške, je bil poslan en trahom bataljon (vojaki, ki so bili bolni na egiptovski očesni bolezn) kot straža karpatskega pogorja severno od mesta Gy. Sz. Miklos. Braniti je moral bataljon znani Bekas prelaz. Rumunska vojska se tega prehoda sploh ni poslužila in tako so imeli trahomaši parletni mir pred sovražnikom. Rumunske predstraže so bile zelo daleč proč od bataljona in do izmenjave strelav sploh ni prišlo.

Častniki in moštvo je bilo nastanjeno v postojankah levo in desno od prelaza. Karpatsko gorovje v okolici Bekas prelaza je bajno lepo in posebno krasoto tvori malo jezerce, ki je nastalo v sredini gor radi plaza, ki se je udrl pred leti iz gorovja ter zasul strugo neznatnega potoka. Je videti še danes, kako štrlijo iz jezera veje ter korenine smrek, katere je prinesel seboj plaz. Iz ostankov nestrohnega drevja se da sklepati, da je to jezerce mlajšega izvora. Okolica tega

Razpust zagrebškega občinskega sveta in razpis občinskih volitev na Hrvaškem. Vlada je razpustila zagrebški občinski svet in postavila za komisarja vpokojenega banskega svetnika Antona Golijo. Nove občinske volitve za Zagreb bodo tekmo 6 tednov. Občinske volitve za celo Hrvaško so razpisane na 25. septembra t. l.

Novi škofi in kardinali. V Vatikanu so bili ob priliki zadnjega konsistorijuma (posvetovanja) imenovani za škofo: Almio Sproll za škofa v Rottenburgu, Ferdinand Pawlikowski za škofa v Gradcu, Janez Milzer za škofa v Barro in Jožef Oflüger za škofa v Modru. Na konsistorijumu, ki se je vršil dne 23. junija, sta bila izvoljena za kardinala Lauri in Van Roy.

Tri smrtne obsodbe v Sarajevu. Vrhovno sodišče v Sarajevu je potrdilo razsodbo okrožnega sodišča, s katero so bili Dušan Oreba, Vinko Terlič in Adam Krmpotić radi hudodelstva roparskega umora obsojeni na smrt. Odprija je prošnja za pomilostenje, ker bo sicer smrtna obsodba izvršena. To bi bila po svetovni vojni prva justifikacija v Sarajevu.

Potresi v Hercegovini. Po poročilih iz Mostarja beleži tamkajšnja seismološka postaja dan za dnevom kak rahel potres, ki ga prebivalstvo že več ne opazi. Dne 23. junija ob enih zjutraj pa je bil močnejši potres, ki je trajal tri sekunde in je zbudil iz spanja mnogo ljudi, vendar pa ni napravil znatne škode.

Zgorelo malo 1800 dolarjev. Nedavno se je povrnil iz Amerike v svoj rojstni kraj Crnač v Hercegovini Marijan Zeljko. Kupil si je malo posestvo in hišo z denarjem, katerega si je prislužil v Ameriki, ostanek, okrog 1800 dol., približno 100.000 Din, pa je spravil doma. Te dni pa je pogorel in s hišo vred mu so zgoreli tudi dolarji. Da jih je zaupal kakšni posojilnici, pa bi bil kljub požaru še vedno imovit človek.

Zrebanje orlovskega srečolova v Solčavi je preloženo na dne 15. avgusta.

Živila sreče! Opozarjamo cenj. čitatelje, da je današnji številki priložen prospekt za naročbo srečk državne razredne loterije od zelo priporočljive trdke Drag. Kolakovič v Beogradu, Kaj. Ljubice ul. 15.

Zadruga čevljarskih mojstrov v Mariboru naznanja svojim članom, da se vrši sredi meseca julija t. l. tretja redna pomočniška preizkušnja. Prošnje za priпуск k preizkušnji je vložiti najkasneje do dne 10. julija pri načelnstvu zadruga v Mariboru, Orožnova ulica 6.

Mnogo zaslužiti, delati in pridobivati denarja moremo edino le s povsem zdravimi rokami in nogami. Ako se naših udov polote vtrajne bolečine, ter začne trgati, zbadati, bosti in mučiti, tedaj je to velika zapreka pridobivanju. Kako blagodejno se izkažejo v teh težkih urah drgnjenje in umivanje z našim, že skozi 28 let priljubljenim, bolečine olajšajočim domačim sredstvom Fellerjevim blagodiščem »Elsafidum«! Zelo koristen je pri revmatičnih bolečinah, pri glavobolu, zobobolu; krepi in osvežuje mišicevje in živce, pa prinese zdravo spanje in nov moč za delo. Od znotraj in od zunaj močnejši, izdatnejši in večjega dejstva kot francosko žganje in najboljši kosmetikum te vrste. 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici 63 Din že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg št. 341, Hrvatska.

Pisma iz domačih krajev.

Središče ob Dravi. Napoved novih skupščinskih volitev je našla pristaše SLS pripravljene. Lahko povdarimo z mirno vestjo, da bo izid v ponos vsem prav slovensko zavednim Središčanom in bo cela SLS gledala na naš starodavni trg kot na trdnjavo zavednosti, poštenja in dela, kakor ga je pokazala doma in v Beogradu edinolet Slov. ljudska stranka. — Radičevci pri nas izginjajo in kako tudi ne, saj je celo njih voditelj in poslanec Ke-

gorskega bisera je le malo obljudena in se razprostirajo krog in krog smrekovi gozdovi, v katerih še najbrž nikdar ni pela sekira. Nepregledne šume so bile polne razne divjačine in trahomaši so večkrat poročali, da so se srečali z neverjetno velikim medvedom, ki se je klatil po okolici omenjenega jezera. Ker je bil kosmatin tak velik, se ga ni upal nobeden lotiti s puško in je imel mir pred lovsko roko, dokler ni prišel k bataljonu narednik Turkal. Podčastnik je bil rodom Ličan in v civilni službi gozdar v znanih liških šumah ter gozdovih, ki so polni volkov in medvedov.

Turkalu ni bil pohod na medveda nič kaj novega in je sklenil, da bo pripomogel z lovsko spretnostjo celemu bataljonu do okusne ter tečne medvedje pečenke.

Oborožil se je s karabinko, v katero je porinil magacin takozvanih dum-dum patron, da bi bil učinek zadetka gotovo smrtonosen. Spremljal je lovca gefrajtra, ki je tudi nosil nabito karabinko.

Proti jeseni je šlo, ko sta se odpravila omenjena lovca iz postojank po gozdu proti jezeru, in sicer že ob 2. uri zjutraj. Pot se je pogrzelala z vrha vedno bolj navzdol in nista videla nobene zveri, kaj se le medveda.

Obšla sta parkrat jezero, a nikjer medveda, o katerem se je že tolikokrat ter dolgo govorilo in so trdili očitvidi, da so se srečali z mrcino v poletnih jutrih dnevo. Izmučena od stikanja po gozdu sta sedla na ravnicu ob spodnjem delu jezera in začela zajutrkovati. Ura je kazala ravno na štiri zjutraj, močno se je začelo daniti, solnce se je že dvigalo na nebesni obok.

Lovca sta bila obrnjena z obrazom proti jezeru in s hrbotom proti smrekovemu gozdu. Kar sta slišala v bližini lomljenje dračja in glasno slišne korake. Gefrajter se je ozrl in se tako prestrašil, da bi bil skoraj skočil v jezero. Tik za obema je stal orjaški medved, katerega sta iskala par ur zaman. Nenadni pogled na zver je oba tako prestrašil, da ni nobeden zagrabil za karabinko, ampak obsedela sta kot v zemljo zasajena štora v nepopisnem strahu, da ju bo medved zagrabil, razmesaril ter raztrosil na vse strani. Groza je bila tolika, da niti na beg nista mislila, ampak čakala trenutka, ko bo odprla zver žrelo in stegnila šapo po obeh žrtvah. Medved je stopil tako v bližino, da sta občutila njegov razgreti dih, ju polukaval čisto dobrosrčno, renčal je ne ježno, ampak bolj iz jutranje šegavosti, krenil na stran in odmahal ob jezeru v nasprotni smeri, kjer je nameraval izginiti v temnem smrekovem gozdu.

Še le tedaj, ko je bil medved za dober streljaj proč od obeh lovecev, sta se ta spomnila, da se nista podala na pot, da

lemina ponudil roko samostojnim demokratom, ako bi ga kandidirali pri teh volitvah. Ni se znano, kak odgovor je prejel na svojo ponudbo od oblastnega SDS tajništva iz Maribora. Kelemina iz radičevca sam. demokrat; dr. Kukovec — nekdanj 20 letni steber SDS — radičevce, ki namerava kandidirati v ormoškem okraju. Kako se bosta neki gledala dr. Kukovec in Kelemina, ako se bosta slučajno sestala na kakem političnem zborčku v Središču, katerega je proglasil svoj čas dr. Kukovec za žarišče napredništva po dr. Zerjavovem pravcu. Na vzgladu Kelemine in dr. Kukovca lahko presodi vsak Središčan, ki se trobi v naprednjaški lažirog, koliko veljajo načela, ki se ne gibljejo v okviru SLSi Naše kršč. organizacije bodo storile za te volitve svojo dolžnost, kakor še vedno dosedaj in za hop-hop politiko v našem ponosnem trgu ne bo prostora. — Velemlinar g. Zadravec je elektrificiral svoje podjetje in bodo dela prav kmalu gotova. — Našemu novemu orožniškemu komandirju se je posrečilo, da je izsledil ter aretirar nevarnega poljskega izumovca, ki je ogrožal Središče ter okolico cela tri leta. Našli so pri njem 6000 Din v gotovini. Središko orožništvo je radi svoje vestnosti v službi priljubljeno in spoštovano.

Ptuj. Velika poverba v ptujskem mestnem uradu. Leta 1922. v socialistični eri je bil na ptujskem magistratu nastavljen Milan Menoni kot uradnik v mestni upravi. Kmalu je dosegel blagajniško mesto, kjer je že po 3 mesečni službi pričel s ponarejanjem števil v izdatkih, tako je iz 3 naredil 8, iz 6 zaobrnil 9. Moč je imel početkom plačo 700 Din, sedaj 1600 Din. Prilika ponarejanja je bila vsled neurejenega knjigovodstva olahkočena. Te manipulacije so se ponavljale leto za letom do prejšnjega tedna, ko je župan ne pričakovano izvedel revizijo blagajne s pomočjo strokovnjaka g. Kasperja, ravnatelja v Mestni hranilnici. Že takoj prvi dan so zasledili deficit v znesku 31.000 Din. V zgodnjih jutranjih urah drugega dne je Menoni hitro ponaredil potrebne podatke, toda revizijska komisija je našla takoj netočnost in ugotovila ponarejanje števil. Izdan je bil nalog ljubljanski policiji, da aretirar Menonija, ki je med tem časom z vednostjo župana odpotoval v Ljubljano, kjer je hotel dobiti posojilo, da z njim krije primanjkljaje. Komisija je med tem ugotovila, da znašajo poverljeni zneski že 260.000 Din. Priznal je, da je znesek do 250.000 Din poveril, da sedaj nima nobenega denarja in da njegova žena o tem ni vedela ničesar. Ker Menoni zatruje, da ni noben uslužbenec v mestnem uradu z njegovim deliktom v zvezi, nastane vprašanje, kakšno je knjigovodstvo, ker bi po naši pameti tako visoki primanjkljaji ne smeli biti mogoči, zlasti, ker je uradni prostor pri knjigovodstvu skupen. Po mestu vlada veliko razburjenje in v interesu pomirjenja zahtevamo od župana, da izvede strokovnjako revizijo mestnega urada in celokupnega mestnega gospodarstva. —

Polenšak pri Ptuj. Smrt, ki nikomur ne prizanesa, naj še bo tako mlad ali tako bogat, je tudi zadnji čas pri nas na Polenšaku pričela bolj pogosto kositi. Izbrala si je v enem tednu dvoje mladih žrtev. Izgubili smo našega bivšega cerkvenika Antona Kolariča iz Polence, ki je blizu 15 let prav lepo oskrboval našo krasno Marijino cerkvico. Zadnji dve leti ni mogel več vršiti svoje službe, ker je popolnoma oslepel ter je bil zadnji čas velik siromak. Star še le 40 let, torej v najlepši moški dobi, nas je moral zapustiti, tem žalostnejše je za družino, ker zapušta le svojo staro mater, ženo z dvema majhnima otročema na precejšnjem posestvu. Šele tri leta je živel v srečnem zakonskem življenju, a sedaj pa je vse nade in srečo ugonobila nesrečna smrt. Rajni Tonče je bil skoz in skoz poštenjak ter vzor krščanskega — družinskega življenja. Vedno trden, neomajen bojovník v vrstah SLS. Član in knjižničar katoliškega slov. izobraževalnega društva ter je skozi vsa leta vojske oskrboval in vodil knjižnico sam. Kljub temu, da je bil kot cerkvenik zaposlen pri svojem delu, si ga vsako nedeljo redno našel v društveni sobi pri delitvi knjig in časnikov, osobito je imel veliko veselje s Slovenskim Gospodarjem, na katerega je bil tudi vedno naročen, zato mu pa naj bode teh par vrstic v trajen in nezaben spomin. — Njegova duša naj uživa večno plačilo ter nebeško veselje! — Drug pogreb smo imeli pri Sv. Marjeti. Zadnje nedeljo smo k večnemu počitku položili še niti 18 let staro šiviljo, učenko Anico Muhč iz Lasigovec. Uboga Anica se je želela izučiti za šiviljo, in prav je bila pri koncu svojega učenja, a pri tem je pa bilo končano tudi njeno mlado nežno življenje. Težka bolezen jo je uničila v kratkih 14 dneh, zato se pa ni mogla izpolniti želja staršev, da bi bila pokopana na domačem pokopališču. Rajno Anico so spremljale in nosile belooblečene Marijine družbenice z društveno zastavo in križem ter mnogotera

bi medveda le srečala, ampak tudi poskrbela tovarišem za medvedjoo pečenko.

Prvi si je opomogel od strahu Turkal, dvignil puško in hajdi za zverjo, ki se niti ozrla ni več nazaj proti jezeru. Kosmatina je zakril gozd in še le v kritju debelih smrekovih dobel je sedel mirno na tla ter se začel umivati s prvima šapama, kakor kaka mačka. Narednik je imel nič hudega sluteči plen na slabih trideset korakov, pomeril ter ustrelil.

Ko je razjeknil pok, je zadeta žival zarjula, da se je potreslo drevje. Po razblinu dima je lovec videl natančno, da je zadela krogla v trebuh, se razpočila ter iztrgala drobno ven iz ogromne rane. Turkal je bil prepričan, da se bo medved takoj zgrudil in nato ga še bo pehnil z bajonetom v srce. Smrtno ranjena žival niti padla ni na sprednji nogi, ampak kar sede je zasedla ježno bolestni pogled v lovca, ki je čakal na njeno popolno omaganje ter smrt. Kakor hitro je zagledal ranjenec sovražnika, je planil po vseh štirih v smeri proti lovcu. Turkal je ustrelil še štirikrat, a niti ena krogla ni več zadela. Izstreljen je bil celi magacin in ravno pri zadnjem strelu je oplazil medved napadalca s tako tako močno, da se je sesedel na tla. Na tleh ležečega je začel medved obdelovati s kremplji po trebuhu, po rokah in po obrazu. Z zadnjimi napori se je posrečilo smrti zapisanemu lovcu, da se je iztrgal izpod medvedjih šap in hotel uteči. Tacar jo je ubral za beguncem in kmalu sta bila v ponovnem objemu. Tokrat je medved sedel in skušal stisniti Turkala na smrt s prednjima nogama. Prav v zadnjem trenutku je še pograbil lovca na tleh ležeči kos odtrganega smrekovega debla in ga porinil medvedu v že odprto žrelo. Zverina je stisnila zoba, a že ni imela več toliko moči, da bi si bila iztrgala klado, ampak je še enkrat zamahnila z vso silo s tace po lovcu, okrenila na stran in ko so našli vojaki medveda mrtvega, mu je tičal v žrelo še vedno oni kos smrekovega lesa. Našli so na celi poti boja med lovcom ter medvedom kosce črev in druge drobovine, katero je zgubljal grozno ranjeni medved.

Boste upražali: kje za božjo voljo je bil gefrajtra, da ni priskočil na pomoč v smrtni nevarnosti svojemu tovarišu? Možakar se je spopada narednika z zverjo tako ustrašil, da je čisto pozabil, da je lovski tovariš, ampak pot pod noge in navzgor po hribu proti postojankam. Ko je bil pri tovariših, se je zaril v slamo in le s težavo so iztisnili iz njega izpoved: Turkala je raztrgal medved na drobne kose.

Celi vođ najbolj pogumnih se je odpravil na pot, da poišče nesrečnega narednika in prenese njegove ostanke v postojanke. Iskali so ga več nego en dan in se vse povsod, samo v bližini jezera ne. Še le po preteku enega dne se je zavedel oni gefrajter toliko, da je pokazal, kod sta šla in kje

množica ljudstva. Da je bila pokojnica vestna, pridna učenka ter pobožna, miroljubna in tiha, so priča besede ob odprtem grobu šentmarjanskega gospoda župnika Sketa, ko je s svojim poslovnim govorom ganil do solz vse navzoče pogrebce. Rajna Anica naj počiva in zavziva večni mir! Njenim staršem pa naše iskreno sožalje!

Zavrč. Pri volitvah v oblasno skupščino se je Zavrč najbolje izkazal v celih Halozah, tako homo tudi napravili 11. septembra. Nismo tako zaspani, če ravno ni nič slišati od nas. Nočemo vsega obešati na veliki zvon. Viničarji so si napravili stanovsko organizacijo in so vsi vključeni pri Strokovni zvezi v Ljubljani oz. v Ljutomeru. 15. maja je napravila zlet k nam. Krekova mladina z godbo od Sv. Miklavža pri Ljutomeru. S tem so navdušili našo mladino za to idejo. Po večernicah so nastopili razni govorniki, med njimi tudi oblasni poslanec g. P. Rožman, kateri pride kaj rad k nam in mi ga tudi z veseljem sprejmemo. 10. letnico majniške deklaracije nismo mogli lepše obhajati kakor ravno s tem, da smo ustanovili »Krekovo mladino«. Dne 29. maja se je naša mladina zbrala v stari šoli. Prišel je tudi okrožni tajnik g. Košnik, ki je razlagal pomen in pravila »Krekove mladine«. Gospod kaplan Jarh pa nam je opisal velikega Jugoslava Kreka. Na to se je izvolil odbor, kojega osebe jamčijo, da bodo delovale v blagor članom. Dne 4. junija je umrl od srečne kapi zadet trgovec g. Janko Preac. Bil je zelo priljubljen pri vseh slojih, ker je imel srce za siromaka ter marsikateremu pomagal, čeravno bi sam škodo trpel. Da je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, kjer ga je na zadnji poti spremljala skoraj cela fara. Bil je naročnik na sem krščanske liste. Dne 6. junija je Strokovna zveza viničarjev priredila tombolo v gostilni Veselič, ki se je dobro obnesla. Bog plačaj vsem dobrotnikom, kateri so darovali razne dobitke. Bila je prava domača veselica, polna smeha in zabave. Dne 19. junija so naši napravili zlet k Sv. Miklavžu, ker imajo tam svoj prosvetni dan. Z novim šolskim letom dobimo novega šolskega voditelja, od katerega pričakujemo, da bo zopet red napravil v šoli. Volitve imamo pred seboj, volilci župnije Zavrč, strnimo naše vrste ter vsi kakor en mož glasujemo za našo SLS, ki je res naša prava kmečko-viničarska-delaška stranka. Sezimo po njenem glasilu, Slovenskem Gospodarju!

Makole. Pri nas sta si podala roko v zakonski stan Karol Verdnik in Amalija Brglez iz Loznice, oba iz ugledne hiše. Ob tej priliki se je nabralo na gostiji za Dijaško semenišče 101 Din 50 para. Darovalcem lepa hvala, novoporočencema pa vso srečo!

Konjice. Novi most čez Dravinjo. Iz Konjic poročajo: gosp. Lavrič je napravil novi betonski most preko Dravinje. Z zgradbo tega mostu si je znatno skrajšal prevoz iz tovarne na železniško postajo.

Gornja Ponikva. Bodi pripravljen! Lep pozdrav, katerega si je izbrala nanovo uvedena orlovska instances ob enem pa resen opomin vsakemu zemljanu. Ta resnost se je pri nas pokazala na binkoštni ponedeljek ter hudo zadela Boštjanetovo rodbino in sploh vse sorodnike in znanke. Dospela je žalostna vest iz Niša, da je starejši sin-vojak, ki je služil pri 1. konj. puku, II. esk. v Nišu, se pri kopanju v reki Vardar ponesrečil in utonil. Čudno, da poslana brzojavka iz Niša dne 3. 6. ob 6. uri komandi v Celje, kamor je došla 3. 6. ob 13. uri, pride v Gornjo Ponikvo potom občine Vel. Pirešica šele 6. 6. ob 10. uri. Se žalostnejše pa je poročilo pokojnikovih tovarišev, ki poročajo, da je nesrečnejši utonil 1. 6. opoldne; že predpoldne je dobil odpustnico za partedenski dopust, hoteč se za na razjo nekoliko skopati, nič hudega sluteč pa je našel grob v tihih valovih. Poleg njega sta bila dva tovariša, pa ga nista mogla rešiti. Meseca oktobra bi bil svoj rok odslužil in se povrnil k staršem, tako pa vsled zakasnjene poročila počiva še njegovo truplo v Srbiji. Rajni Pepe je bil zelo nadarjen in priljubljen mladenič, kar se je pokazalo v ponedeljek, ko se je brala zanj sv. maša zadušnica. Prihiti so njegovi sorodniki in znanci od blizu in daleč. Umrli Pepe je bil zelo agilen na društvenem polju. Pred odhodom v vojaške je bil podpredsednik prosvetnega društva. Pred leti član Orla, večletni načelnik ter večletni cerkveni pevec. Bil je tudi absolvent kmetijske šole v St. Jurju. Dragi Pepe, spavaj sladko v slovenski zemlji, v duhu stojišmo Tvoji tovariši ob Tvoji gomili, bodri nas zavest, da nas Bog v raju zopet združi. Staršem, ki so ob bridki izgubi pa v dobrem hotelejo posinoviti, ozir. prispevali vsoto za odkup zamorca, ki se krsti na ime Jožef, izrekamo naše sožalje!

sta se srečala z medvedom. Turkala so našli vsega raztrganega, razdrapanega ter ranjenega in seve v globoki nezavesti. Kakih 40 korakov proč je ležal orjaški medved že ves v muhah. Narednika in žival so položili na nosala in ju odnesli k bataljonu, kjer so nudili nesrečnemu lovcu prvo pomoč. Turkal je imel v celem 72 ran, in to globokih od medvedjih krempljev, po celem telesu.

Zavest se mu je vrnila še le v bolnici na Madžarskem. Je celo ozdravil, a vrnil se je k bataljonu z grozno spacenim obrazom in prisegel, da se bo odslej skrbno ognil vsaki zverini in posebno še karpatskemu medvedu.

Za razvedrilo.

Rešitev uganke. Ko je nadaljeval potovanje, ni imel nobenega denarja več. Pač pa je imel tedaj, ko je začel to potovanje, 48 kron.

Nova uganka. Lansko leto si mi bil oče, letos pa sin. Hvali mene, moj sin, moje matere mož! Kdo je to? Vprašanje je kratko, a rešitev je dolga. Uganko nam je poslal M. Š. iz Ljutomeru.

Zanimiv velblod. V neko vas je prišla menažerija in cirkus. Ko je nastopil pri predstavi velblod, je krotilec razlagal: »Velblod dela osem dni in nič ne pije!« Vse se je čudilo: V kotu pa je sedel znan pijanček, pa je dostavil: »Poznam velbloda, ki osem dni pije, pa nič ne dela!« Vse se je smejalo.

Težka matura. Sin pride domov in ga vprašujejo, če je bila kaj težka matura? On pa je odgovoril: »Tako smo se potili, da je zunaj kar kapalo od streh!« In vse je prevzel strah, kaj pač mora biti matura.

Poletna nadloga. Huda poletna nadloga so bolhe, a jih je mogoče pregnati s praškóm. Pa je stopil kmetič, ko je šel v mesto, tudi v apoteko in zahteval ta prašek. Gospod lekarnar ga je vprašal: »Za koliko?« in je mislil na denar, a kmetič je pripomnil: »Kar za nekaj sto bolh, da bo mir!«

Odkod so muhe? Meščanski gospod je na nedeljskem izletu sedel pred kmetjsko hišo ter se hudoval: »Vse bi bilo lepo na kmetih poleti, ko bi te ne bilo teh nesrečnih sitnih muh!« Kmetič pa mu je nagajivo odgovoril: »Te muhe so gotovo tudi iz mesta in pridejo za vami. Kajti po zimi, ko ni k nam nikakih meščanov, ni pri nas prav nobenih muh!«

Najboljše izpraševanje vesti. Če hočeš natančno vedeti, katere grehe imaš, ženi se, pa bodo vse tvoje napake našli. Enako je, če si upaš pri volitvah kandidirati. Neki

Celje. Pri pouku na orglarski šoli je v letošnjem letniku navzočih 25 gojencev iz Gorice, Siska, Dol. Lendave, Zagreba, Črenšovcev, Bečkereka, Celovca in ostali iz Lavantiske škofije. Za slovenščino in računstvo je dobil zavod novega učitelja g. Kranjca. K izpitu je oglasenih osem tretjeletnikov. Prihodnje šolsko leto se prične 15. septembra t. l.

Sv. Jurij ob juž. žel. Dne 25. junija popoldne je prihrumela huda nevihta s točo nad župnijo St. Jurij. Občutili so jo le nekatere vasi. Najbolj se pozna toča na sadnih drevju, a tudi poljski pridelki so precej trpeli. Bog nas varuj pred to hudo šibo.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dolgo že ni bilo slišati iz našega kraja, akoravno slovi po celi Slov. Štajerski po znameniti Marijini božji poti. Moramo se že pohvaliti, da pri nas prav pridno delamo v izobraževalnem oziru in zastavljamo vse moči, da res tudi uresničimo našo zgradbo tolikanj potrebnega novega Društvenega doma. Novi Društveni dom bo za našo mladež svetišče umske in srčne izobrazbe, katere je pogrešali pri mladini. Dobre volje je pri vseh članih izobraževalnega društva dovolj, dela se tudi, prepričani smo, da bo naš Sempeter prednjačil v Sotelski dolini glede zgradbe Društvenega doma. Napoved zopetnih skupščinskih volitev je razburkala duhove kolovodij od samostojne demokratične stranke, Svetujemo obema generaloma, naj ne hodita v žerjavico po kostanj za dr. Žerjavovo stranko, ki se je ravno v St. Petru pod Jugoslavijo še pri vsakih volitvah osmčila prste. Sempeterčani smo se že tudi naučili ločiti črno od belega, gospodarstvo od zapravljivosti in poštenost od nepoštenosti!

Buče — Polje. Pri nas sta se vršila dva dobro obiskana shoda SLS, na katerih sta poročala g. narodni poslanec Ivan Vesenjak ter tajnik Ovčar. Po vseh obsestelskih krajih začnejo ljudje uvadati, da je politika SLS edino prava in so doslej v tem volilnem okrožju Radič-Pučlevi agenti ljudi le slepili z lepimi besedami, a storili pa nič za zboljšanje razmer v Sloveniji. Pri teh skupščinskih volitvah se bomo tudi štajerski Obsestelski postavili v krog dela ter poštenosti v tako lepem številu, da bo vodstvo SLS zrla na nas s ponosom. Govornikov kot sta gg. Vesenjak in Ovčar, bi si želeli pri nas, kjer živimo bolj daleč od prometa, večkrat. — Posestnik v Prelazkem ob Sotli, g. Nejeddy je prenovil na modern način svoj mlin, zgradil novo žago in njegovi podjetnosti so dolžni veliko zahvale Štajerci in Hrvatli. — Bodi še tudi omenjeno, da imamo pri nas na Polju šolskega voditelja, ki je splošno priljubljen pri deci ter starših. Njegovi šolski uspehi že kažejo hvalnevedne sadove na mladini, ki je potrebovala že krvavo šolske moči, kakor je naš obče spoštovani g. voditelj.

Kozje. Oznaniť moramo širši javnosti, da bomo proslavljali v našem trgu 18. julija t. l. trojni jubilej našega velezaslužnega g. dekana Tomažiča. Obhajali bomo štiridesetletnico mašništva, 30. letnico kar načeljuje nepretrgoma okrajnemu zastopu, in 20. letnico, ko je prišel k nam za dekana. Trg ter bližnja in daljna okolica se veselijo teh pomenljivih jubilejev moža, ki si je pridobil toliko zaslug ne le za Kozje, ampak za celo Spodnji Štajer. Kozjani in posebno še okrajni zastop se pridno pripravljamo, da bomo počastili zgoraj imenovanega dne g. jubilanta, saj smo mu dolžni prav vsi za njegovo tolikoletno delovanje obilno hvalnosti.

Zanimivosti.

Tat, ki je ukradel za 4 milijone frankov dragocenosti. Francoska policija mrlično išče predznega zločinca, kateremu so se zadnje čase posrečile nekatere izvanredno velike tatvine. Bogati markiz de Ganay je vzel v službo kot strežnika nekega Michela Bacignona, ki se mu je takoj zelo prikljubil ter je imel povsod prost dostop. Toda markiz se svojega novega strežnika ni dolgo veselil. Po dobrem tednu službe je nenadoma izginil, z njim vred pa iz zaklenjene blagajne markizovo drago kamenje, ki ga je cenil na 3 milijone frankov. Tatvino je prijavil policiji, ki je kmalu ugotovila, kako opasnega tiča je imel markiz za svojo služabnika. Star je šele 25 let, toda je eden najbolj prebrisanih tatov v sedanjem času. Kradel je po navadi le samo dragotine in sicer vedno tako, da je našel dostop v bogate rodbine kot njihov služabnik. Leta 1925 je ukradel

kmetič, ki je malokdaj šel k spovedi, si je na ta način pomagal, da ne bi kaj pozabil, da je dan popreje ženko nabil, pa je takoj izvedel vse napake. A to zadnje ni najboljši način in ga ne priporočamo.

»Naš Dom«.

Ali je komu žal, da si je za 15. danjega naročil »Naš dom«? Le povprašajte fante in dekleta, ki ga imajo! Povedali Vam bodo, da se jim je tako prikljubil, da bi bili težko brez njega. Vse polno fantovskih in dekliških pisem je v njem.

»Klobuk gospoda župnika« je povest, kakor je kmalu ni bilo bolj zanimive. V julijski številki pa so razpisane nagrade: dve po 100.— Din, ena po 50.— Din. Nagrade dobijo tisti naročniki, ki pogodijo, kaj se bo v povesti zgodilo z morivcem grofom Marinom. Razen tega pa morajo tudi še približno pogoditi, koliko naročnikov »Našega doma« bo na to vprašanje prav odgovorilo.

Ugank pa ima »Naš dom« vse polno. Ima posebnega urednika za uganke, č. g. Fr. Modrinjaka, bogoslovca iz Središča.

Prleki so pri »Našem domu« v posebni časti. V julijski številki je Vid Habjanič, star Lotmerčan, objavil pesem na slavo Prlekiji; Anton Kavčič, župan iz Smolincev pri Sv. Antonu v Slov. gor., pa opisuje godovanje sv. Florjana v Prlekiji.

»Naš dom« odgovarja na razna gospodarska in gospodinska vprašanja. V avgustovski številki bo med drugimi tudi zdravniški članek daleč naokrog znanega zdravnika dr. Fr. Jankoviča o revmatizmu in gihtu; dr. Jankovič daje izvrstne nasvete, kako se je mogoče te hude bolezni iznebiti.

Ptujsko narodno nošo je opisal v junijski številki dr. Fran Kotnik, predsednik vseh šol na Štajerskem. V prihodnjih številkah jo bo opisal še za Ljutomer in Rogaske Slatine.

Dva vzorna fanta sta nam umrla: pri Sv. Benediktu v Slov. gor. Janko Črepanjak, pri Sv. Juriju ob Ščavnici Ljudovik Domanjko; oba imata v julijski številki krasni posmrtnici.

Iz Macedonije in iz Banata se oglašajo fantje v »Naš dom«, iz Zagreba mu pišejo dekleta; pravijo, da jim ni ljubšega prijatelja v tujini.

Še bolj domač bi rad postal »Naš dom«. Zato vabi vse prijatelje, da bi mu poslali opise znamenitih domačih cer-

pri gospej Godillot dragulje v vrednosti 500.000 frankov, leta 1926 je pa okradel kar dva gospodarja in sicer pri g. Le Uce dragulje za 10.000 frankov, pri Leryju pa za 400 tisoč frankov. — Markiz de Ganay je sedaj razpisal velike nagrade za onega, kdor zločinca ulovi in sedaj je nastal pravi lov za njim. Težko verjetno pa je, da ga bodo tako lahko dobili v pest, ker je silno spreten in premeten.

Velikodušnost brez primere. Lansko jesen je popadel gospo Henrieto Hierhammer z Dunaja ob priliki izleta v okolico stekel pes. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je gospa v strašnih mukah umrla. Zato je vložil njen soproz zoper lastnika psa, posestnika Alfreda Polstererja iz Inzersdorfa, tožbo na plačilo zdravniških in pogrebniških stroškov in na plačilo odškodnine 50.000 šilingov otrokom, ki so izgubili mater. Te dni se je vršila obravnava. Tožbeni advokat je zavračal vsako krivdo svojega klijenta, sklicujoč se na to, da je bil pes še uro, predno je gospo popadel, popolnoma zdrav ter ni nikdar kazal nobenih znakov stekline. Ko je advokat končal, je vstal tožbenec ter izjavil na začudenje vseh prisotnih: »Vse je res, kar je povedal moj zastopnik. Vendar pa otroci niso krivi, da so izgubili mater. Pripravljen sem prispevati 1000 šilingov k stroškom, kajti tudi soproz pokojnice je dolžan, da nosi del stroškov. Kar se tiče odškodnine otrokom, plačam zahtevanih 50 tisoč šilingov. Ker pa nimam toliko gotovine, prosim, da se mi dovoli, da plačam to svoto v dveh letnih obrokih. Zahtevam pa, da se naloži denar pri sodišču, ker ga dam otrokom in nikomur drugemu.« Seveda je sprejel to ponudbo oče otrok z največjim veseljem, prav lepo se je zahvalil, prosil je pa, da naj bi se izplačevale obresti kapitala njeemu za vzdrževanje otrok, toda kmet je odgovoril: »Pod nobenim pogojem. Oče je dolžan, da vzdržuje svoje otroke. Zahtevam, da se priračunavajo obresti do polnoletnosti otrok glavniči. Hočem, da me bodo otroci nekoč blagoslovljali, ne pa preklinjali.«

Ruski sovjetski komisar ubit. Na ljudskega komisarja za gospodarstvo Poilenčeva v Moskvi je streljal od sedaj neprijet in neodkrit napadalec. Poilenčev je smrtno zadet, napadalcu se je posrečilo, da je v gneči preplašene množice izginil in pobegnil.

Obravnava proti 88 pravoslavnim duhovnikom. V Burjatski republiki, ki spada pod boljševiško Rusijo, se je začela obravnava proti 88 pravoslavnim duhovnikom, ki so obdolženi, da so nastopali proti sovjetski vladi ter njene mu pošetju. Gotovo bo več od teh duhovnikov obsojenih na smrt.

Gospodarstvo.

KUGA NOSEMA ČEBEL.

V eni zadnjih števil našega lista smo objavili pouk o znamenjih in bistvo nalezljivih boleznih čebelne zalege. Danes pa naj opišemo bolezen nosema, ki je po mnenju najznamenitejših čebelarjev strokovnjakov razširjena po vsej Evropi. —

Umiranje čebelnih družin v velikih množinah spomladi povzroča zajedavec (Nosema, apis), ki živi v srednjem delu čebele in tvori trose slinave bakterije. Ti trosi se izločajo z odpadki in pridejo navadno s pitno vodo čebel zopet v čebelno črevo, kjer se nastanijo, razvijajo in povzročijo smrt čebel. Opazi se jih kot podolgovato-okrogla, precej svetla telesa v precejšnji množini na ta način,

čev, gradov ali znamenj; opise kremenitih kmetijskih očakov iz domačega kraja — s sliko vred; prav tako opise kake dobre naše kmetijske matere s sliko: vse to bo objavljalo.

2400 naročnikov ima sedaj; ni jih mnogo, vendar veseli smo jih, ker so to najboljši naši fantje in možje, žene in dekleta.

10.000 naročnikov hočemo imeti prihodnje leto! Saj imamo na Štajerskem le dva prav naša, domača lista: to sta »Slovenski Gospodar« in »Naš dom«. Teh dveh se moramo z vso ljubeznijo oprijeti! V vsaki hiši v Prlekiji in Halozah in na Pohorju morata biti!

Na 16 straneh samo izhaja »Naš dom«. Majhen je, ponizhen je in skromen; pa prav zato je tako naš in nam je tako ljub. Če pa bo dal ljubi Bog, da bo šel prihodnje leto v 10.000 izvodih med našo štajersko mladino, potem bode postal bolj močan in se bo razširil na 32 strani.

Dekliške zveze so se že začele pozivljati. Dekleta iz ptujske okolice in iz Pišec in iz Poljčan in iz Velenja in od Sv. Jurija in od Sv. Benedikta — o, in bogve odkod še vse so vzdrmile štajerska dekleta; osnovalo se je tudi osrednje vodstvo v Mariboru s predsednico gđ. Marijo Štupco.

Tudi mladeniške zveze se budijo. Č. g. Gomilšek pri Sv. Benediktu je s svojo vzorno mladeniško zvezo pokazal, kako treba rešiti fantovsko organizacijo. Saj je v naši škofiji 200 župnij brez fantovske organizacije.

Za tiskovni sklad smo začeli nabirati! Med prvimi je položil izdajatelj lista g. dr. Josip Hohnjec 100 Din, msgr. dr. Anton Jerovšek pa je dal v imenu tiskarne sv. Cirila 10.000 Din. Toda ne ustrašite se teh velikih darov! Vi tudi lahko darujete in čeprav le en dinar; vsak dinar bo »Naš dom« hvaležno sprejel.

Prijatelji! Pripravljajte se, da bosta s prihodnjim letom v vsaki pošteni štajerski hiši »Slovenski Gospodar« in »Naš dom«.

VOZNI RED

veljaven od 15. maja 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.